

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sancti Bonaventurae Ordinis Minorum, S. R. E. Cardinalis,
Episcopi Albanensis, Seraphici Doctoris Ecclesiae, De Vita
S. Patris Francisci, Liber I.**

Bonaventura <Sanctus>

Antverpiæ, 1597

§. 5. De liberatis à vinculis & carceribus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41460

rabile dictu. Vestimenta eius madidata non sunt,
nec aquæ gutta proximauit ad tunicam.

Frater bonauentura nomine, cum duobus viris
per lacum quendam nauigans, contracta ex parte
nauiculâ, propter aquæ influentis impetum, de-
mersus est cum nauî & sociis in profundum. Cùm
autem de lacu miseræ, misericordem Patrè Fran-
ciscum inuocarent, cum multâ fiduciâ: supernata-
uit subitò aquâ plena nauicula. & cum eis, sancto
præbete ducatum, salubriter peruenit ad portum.
Sic & quidam frater de Esculo submersus in flu-
mine, S. Francisci meritis extitit liberatus. Sed &
in lacu Reatino, cùm quidam viri & mulieres, in
consimili essent periculo constituti: ad inuocatio-
nem nominis S. Francisci, de aquarum multarum
periculoso naufragio, salubriter euaserunt.

Quidam nauæ Anconitani, periculosâ tempe-
state iactati, submersiōnis periculum iam videbāt.
Cumq; sic desperati de vitâ, S. Franciscum suppli-
citer inuocarent, lumen in mari magnū apparuit:
& cum ipso lumine tranquillitas concessa diuini-
tatis, ac si beatus vir suâ mirandâ virtute, & ventis
imperare posset & mari. Quantis autem miracu-
lorum prodigiis, beatus hic Pater in mari clarue-
rit, & clarescat; quoties ibidem opem tulerit de-
speratis; nullatenus credo possibile per singula
enarrare. Nec mirum, si iam regnanti in cælis col-
latum est imperiū super aquas: cui & in hac mor-
talitate degenti, omnis corporea creatura, ad suam
refigurata originem, mirabiliter seruiabat.

§. 5. De liberatis à vinculis & carceribus.

In Romaniâ, Græcum quendam cuiusdam do-
mini, seruientem, cōtigit de furto fallaciter accu-
sari: quem dominus Terræ in alto carcere manda-
uit

I, 5 uit

4.
Item alij
submersione
seruati.

5.

Sup. 19 6.

1.

*Accusatus
fuit, sed sal-
to, carceri
eripuit.*

uit includi, & grauiiter vinculari. Domina verò do-
mus miserta serui, quem indubitanter credebat à
culpâ sibi impositâ innocentem; pro liberatione
ipsius apud virum precibus insistebat deuotis. Ve-
rùm non acquiescente viri sui duritiâ obstinatâ:
recurrit domina supplex ad S. Franciscum, & eius
pietati voto commédauit in fontem. Protinus ad-
fuit miserorum adiutor, & virum in carcere posi-
tum misericorditer visitauit. Solut vincula, carce-
rem fregit, innocentem manibus apprehensum,
foras eduxit, & ait; Ego sum ille, cui domina tua te
deuotè commisit. Cumq; ille timore magno cor-
riperetur, & pro descensu altissimæ rupis voragi-
nem circuiret: subitò liberatoris sui virtute inue-
niens se in plano, rediit ad dominam suam. relatâ-
que per ordinem miraculi veritate, deuotam do-
minam, ad Christi amorem & reuerentiam serui
eius Francisci, feruentius inflammauit.

2.
*Et pauper-
ulus debitor.*

In Massâ S. Petri, cuidam militi debebat pecu-
niæ quantitatem pauperulus quidam. Cumque
præ inopiâ facultas non suppeteret persoluendi:
captus debitor à milite repetete, misereri sibi ora-
bat suppliciter, dilationem quærens amore beati
Francisci. Spreuit superbus miles preces oblatas,
& sancti amorem, velut inane quid, inaniter vili-
pendit. Nam ceruicosè respondens; Tali te, ait, lo-
co recludâ, & tali retrudâ carcere, quòd nec Fran-
ciscus, nec aliquis te poterit adiuuare. Tentauit
quod dixit. Carcerè adinuénit obscurû, in quo ho-
minè vinculatû cõiecit. Paulo post adfuit B. Fran-
ciscus: & fracto carcere, ruptisq; cõpedib⁹, illæsum
hominè reduxit ad propria. Sic fortitudo Fræisci,
militè est prædata superbû, captiuû qui se sibi sub-
iecerat, liberauit à malo: militisq; proteruiam ad-
mirando miraculo, in mansuetudinè cõmutauit.

Alber-

Albertus de Aretio, cum in vinculis atrocissimis teneretur, pro debitis iniuste ab eo petitis: suam innocentiam sancto Francisco humiliter comendavit. Ordinem quidem fratrum Minorum plurimum diligebat: & S. Franciscum inter sanctos speciali venerabatur affectu. Dixit autem creditor suus voce blasphemam; quod nec Franciscus, nec Deus posset eum, de suis manibus liberare. Factum est itaque in vigilia S. Francisci, cum vinctus ille nihil comedisset, sed ob sancti amorem victum suum cuidam tribuisset egeno: nocte veniente, apparuit ei vigilanti S. Franciscus: ad cuius ingressum vincula de pedibus, & carenz de manibus ceciderunt; sponte aperta sunt ostia, profilierunt tabulae de solario, & liber abscessit homo ad propria rediens. implevit ex tunc votum, ieiunans vigiliam B. Francisci: & carco, quem annuatim consuevit offerre, in accrescentis deuotionis indicium, annuatim vnam vnciam superaddens.

Residente in Sede B. Petri Domino Gregorio Nono, quidam Petrus nomine, de ciuitate Alisiâ, de hæresi accusatus, Romæ captus est: & de mandato eiusdem Pontificis, ad custodiendum traditus Episcopo Tiburrino. quem sub pœnâ Episcopatus accipiens, compedibus alligauit, obscuroque ipsum carcere, ne posset effugere, includi fecit; panem ei præbens in pondere, & poculum in mensurâ. Cœpit autem homo ille, beatum Franciscum ad sui miserendum multis precibus & fletibus inuocare: eò quod audierat sollennitatis eius iam adesse vigiliam. Et quoniam fidei puritate, omnem abdicauerat hæreticæ prauitatis errorem; totaque cordis deuotione, adhæserat fidelissimo Christi seruo Francisco: intercedentibus ipsius meritis, à Domino meruit exaudiri. Instante enim iam

3.

Item alius
iniuste carceratus
liberatus.

4.

Hæreticus
captus ab
ita à hæresi
mirabiliter
liberatus.

iam nocte suæ festiuitatis, circa crepusculum beatus Franciscus in carcerem miseratus descendit: & illum suo nomine vocans, vt citò surgeret imperauit. Qui timore perterritus, quisnam esset interrogans; beatum Franciscum adesse audiuit. Cumq; virtute præsentia viri Sancti, vincula pedum suorum contracta cõspiceret cecidisse; & tabulas carceris clauis vltro prosilientibus aperiri; & apertum iter sibi ad exeundum præberi: solutus tamen, & obstupefactus fugere nesciebat; sed ad ianuã clamans custodes omnes perterrituit. Qui cum eum liberatum à vinculis, Episcopo nunciassent, post intellectum ordinem rei, ad carcerem Põtifex deuotus accessit: & manifestè Dei virtutem cognoscens, Dominum adorauit ibidem. Vincula quoque coram Domino Papa, & Cardinalibus delata fuerunt: qui videntes quod factum fuerat, admirati plurimum, benedixerunt Deum.

5. *Falso accusatus dum torquetur, sancti Franc patrociniõ penam non sentit.* Guidolotus de sancto Geminiano, falsò accusatus fuit, quòd veneno interemerat quendam virum: & quòd eodem genere mortis, filium eiusdem viri, & vniuersam eius familiam proposuerat enecare. Captus proinde à Potestate Terre, grauissimis vinculis aggrauatus, in turri quadam reclusus est. Ipse verò fiduciam habens in Domino, pro suã innocentia, quam sciebat, causam commisit B. Francisci patrociniõ defendendam. Excogitate igitur Potestate, qualiter criminis obiecti confessionem eliceret per tormenta, qualibusq; pœnis confessum faceret interire; nocte illã, cum manò ad cruciatus deberet adduci S. Francisci præsentia extitit visitatus: & immenso luminis fulgore usque manè circumdatus, repletusq; gaudio, & fiducia multã securitatem euasionis accepit. Aduenerunt manè tortores: & eductum de carcere, eculeo suspen-

suspenderunt, aggrauantes super eum multa pondera ferri. Depositus est pluries, & iterum eleuatus: vt poena poenae succedente, citius ad confessionem criminis arceretur: sed spiritu innocentiae laetabatur in vultu, nullam moestitiam praetendens in poenis. Deinde accensus est ignis sub ipso non modicus: nec propterea capillus est laesus, cum tamen capite dependere ad terram. Tandem bulliente oleo superfusus, virtute Parroni, cui se commiserat defendendum, haec omnia superauit: & sic dimissus liber, saluus abiecit.

§. 6. *De liberatis à periculo partus.*

Quaedam Comitissa in Sclauonia, sicut nobilitate illustris, sic & aemula probitatis; erga S. Franciscum deuotione flagrabat: erga fratres vero sedula pietate. Tempore vero partus, duros perpessa dolores, tanta fuit angustia molestata, vt prolis futurus ortus, praesens videretur matris occasus. Non videbatur infantem eniti posse ad vitam, nisi exspiraret e vita: nec tali nisi parere, sed perire. Subuenit cordi eius S. Francisci fama, virtus, & gloria: excitatur fides, inflammatur deuotio. Conuertit se ad auxilium efficax, ad fidum amicum, ad deuotorum solatium, refugium afflictorum. S. Franciscus, inquit, pietati tuae supplicam omnia ossa mea: & mente voueo, quod explicare non possum. Mira celeritas pietatis. Finis dicendi, finis fuit dolendi: parturiendi meta, pariendi principium. Statim enim omni cessante pressura, partum edidit cum salute. Non fuit immemor voti, non propositi refuga: Ecclesiam quandam pulchram construi fecit, & constructam ad sancti honorem fratribus assignauit.

In partibus Romanis, mulier quaedam Beatrix nomine, vicina partui; cum per dies quatuor, foetum

1.

In partu gra-
uiter laboras;
feliciter chi-
tatur.

2.